

הלי הדוגמה הכוללת ביותר היתה נסיעי תם של כדורגלני משלחת אנגליה ושווייץ, שהתרוצצו במשך שעות ארוכות כדי לחפש אחרי מיגרש כחמים לעריכת מישחקם. אך נק דות צל אלה לא היה בהן כדי לקלקל את התמונה הכללית שהיתה מרהיבה, משל-הבת ומעודדת.

כדורגל

פניש בלי הוצה

על מישחק הכדורגל בין נבחרת ישראל לבין "יובנטוס", שהשתתפים בתיקון ציבורי ועל מישחקי הכדורגל רגלי בממכיה, כותב שייץ גזר:

יש לי היום הפתיחה בשבילכם. אתם בטח חשבתם שאתם מכירים אותי יותר ממיני ויודעים כבר מה אני יכול להגיד על המישחק נגד יובנטוס. או הפעם אתם יכולים לסמן לכם פאול.

אני לא אכתוב שאני מרוגז שמאנדי לא שיתף אותי במישחק ורק בחצי-השעה נזכר להכניס אותי אחרי שהקהל דרש זאת. אני לא אגיד שבגלל זה שלא שיתף אותי הניבחרת שלנו לא שוה פרטה. אני אפילו לא אשתמש בתירוץ שבגלל זה שהכניסו אותי בסוף לא יכולתי כבר לעשות שום דבר ושחץ מזה כולם הכירו אותי ושמו עלי. ואתם עוד לא יודעים מה שמחכה לכם היום ממני. אני אפילו לא אטען שזאת לא חכמה לנצח את יובנטוס מפני שהיא לא קבוצה הכי חזקה וחזק מזה לא רצתה לנצח.

האיטלקים האלה. מישחק הניבחרת נגד יובנטוס היה אחד המשחקים היפים ביותר של הניבחרת שאני זוכר, לפחות בחצי הראשון. זה הזכיר לי כמעט את הנצחון הגדול שלנו על אנגליה הצעירה. ואני אומר את זה לא כשחקן אלא כצופה שישב על הקו וראה מה שהולך על הימיגרש.

קודם כל זו היתה הפעם הראשונה שמישחק בינלאומי של הניבחרת נערך בלילה. יש לזה פלוסים רבים. מרחוק אי-אפשר לזהות ביוק את השחקנים. חוץ מזה לי שחקנים יש הרבה יותר מרץ. למה שבלילה קר יותר ואו רצים מהר יותר כדי להתחמם.

בלילה גם הכדור נראה עף יותר מהר וכל המישחק מקבל צורה מהירה ויפה. האיטלקים האלה, שלקחו את אליפות איטליה, עמדו לשחק בנחשבה שנגדם עומדים ספאריים. אבל אחרי שהחברה שלנו החליטה לתת התקפת-בוק עם צירופים יפים, בי יחד בין מנצ'סטר ואמר, וגם הכניסו גול אחרי שבע דקות, הבינו האיטלקים שנכנסו למצב לא נעים.

אני לא רוצה להגיד שיובנטוס זאת היקבוצה הכי טובה שביקרה בארץ. אצל סאנטוס, למשל, ראינו מישחק הרבה יותר יפה ושהלך להם גם יותר בקלות, אבל בכל זאת יובנטוס זאת קבוצה מקצועית ואם שחקנים כמו ג'ון צ'ארלס וסיבורי מסכימים לשחק שם, סימן שהיא לא כל כך גרועה.

במחצית השנייה נגמר הכוח לחברה שלנו ואחרי שהאיטלקים הישו את התוצאה 1:3, נגמר האויר לחברה בכלל והיוזמה עברה לאיטלקים.

או נזכר מאנדי שיש לו אתי. עליתי לשחק. אבל כמו שאתם יודעים, אצלי אף פעם לא הלך מישחק כשהכניסו אותי רק לפניש בלי הרצה.

עתודה נגד שווייץ. השנה היתה היפה הראשונה שישאל לא זכתה באליפות הנכבדה בכדורגל. יצא לי לשחק עם נבחרת העתודה בשני מישחקים וחצי. לפי מה שראיתי הגיע באמת לקבוצה האנגלית לנצח. כשניצחו אותנו בחיפה 2:1. היו הרבה יותר טובים מאיתנו.

הכי מצחיקה היתה הקבוצה השווייצית. זאת קבוצה של עשרה איש שלא ראו כדורגל בחיים שלהם. תקחו 11 איש שמבינים בכדורגל — לא יודעים, רק מבנינים — ותלבישו להם עגלים והם כבר מנצחים אתם. בקושי השחקנים האלה מגיעים לי שער. או למישחק נגדנו הם אפילו לא הגיעו למיגרש.

אבל סדר זה סדר והמישחק צריך להתקיים גם אם המכביה נגמרה כבר. או זאת אולי הסיבה למה שהכניסו אותי רק בסוף המישחק נגד יובנטוס. הוא בטח שומר אתי למישחק נגד שווייץ.

נבחרת ישראל מבקיעה את השער הראשון במישחק נגד "יובנטוס" מלא בשביל שווייץ

ספורט

המכביה

מרהיבה, מרשימה

באיצטדיון העירוני ברמת-גן שררה דומיית מחת. לרגע אפשר היה לחשוב כי הזירה הענקית ריקה מאדם. 35 אלף הצופים ישבו מרתקים לכסאותיהם וריכזו את מבטיהם לפינה הדרומית-מערבית של המגרש, שם, לאור הזרקורים, עמד גבר שחום בתלבושת לבנה, מתוח ונכון לזינוק. לפניו, במרחק כמה מטרים, היה מונח על גבי שני עמודי כסף רף ארוך. העץ ניצב בגובה של 2.15 מטר מהקרקע.

ג'ון תומאס, האתלט הכושי האמריקאי הניפלא, התקשה כמה דקות קודם לכן לקיץ לנובה של 2.10 מטר. הוא עבר גובה זה רק בקפיצה שנייה. כשזינוק הפעם, הציג לוח לעבור 2.15 מטר בקלות. אולם בקפיצה נוספת של 2.20 מטר, נכשל.

מעמד זה, בתוככי טקס הנעילה המרטיט והחגיגי של המכביה השישית, היווה שיא השיאים של מאורעות הספורט. כי קפיצה גובה כזה, הנופל רק בסניטמטר אחד ממה שראו צופי האולימפיאדה האחרונה ברומא, ששם לא הצליחו אפילו תומאס עצמו להגיע אליו (הוא קפץ באולימפיאדה רק 2.14) היא חתימה ספורטאית מהסוג שטרם נראה בארץ.

קהל יא. היה זה מעמד הולם למאורע יחיד במינו בתולדות המדינה. מכביה כבר נערכו וגם כינוסי ספורט אחרים, או למעולם לא הצליח מאורע ספורט כלשהו להטביע את חותמו על חיי המדינה בצורה כה ברורה כמו המכביה השישית. תופעה זו השתקפה יותר מכל במיגרשי הספורט ובאולמות התחרויות השונות. הימנים, ששום מאורע ספורטאי מלבד תחרות כדורגל בינלאומית לא היה מסוגל להציאם מאדישותם, נהרו הפעם לחזות בימיגני הספורט. די לציין, שבתחרויות האתלטיקה הקלה באיצטדיון המכביה בלביאבי נכחו מדי יום למעלה מסמונת אלפים איש — קהל שאי שאל היה כדוגמתו מעולם בתחרויות כאלה. ואם נהרו אלפים אחרים לחזות בתחרויות המרתקות בשחיה, בפינינג או בסניס, היה זה סימן בולט שאכן התעוררה תודעת-הספורט אצל הקהל הישראלי.

יתכן שגרמה לכך אחרית ערב החגים ורצון ההתפרקות של האורחים אחרי שנה גודשת מתחנות ומאורעות מסעירים. אולם אין זה משנה את עצם העובדה. כי אם היה קהל לתחרויות אלה, מדוע שלא היה קהל לתחרויות דומות, בהשתתפות ישראליים בלבד, במשך כל השנה?

רמה מרפני רור. מלבד כמה הישגים יוצאים מהכלל, שהתקרבו אל התצאות הי בינלאומיות הטובות ביותר, פיגרה המכביה אחרי הספורט העולמי ב-30 שנה בערך. שיאה במקצועות השונים היו בערך אותם שיאים שהגו באולימפיאדות שנערכו בי אמסטערדאם 1928 או בלוס אנג'לס 1932. לא הסרו במכביה כמה פעוריות שקשה אפילו לדמיין אותן — כולן בשטה המיני

המשטרית היבשה של החפצים הגנובים: חוט ניילון לדיג עם חכה.

שמע ישראל! וקפיצה

בני כהן, התגלית הקולנועית החדשה של ישראל, שהופיע בסרט הצרפתי שהוסיט בארץ תנו לי עשרה מיואשים, ההליט לקחת את העניינים ברצינות. הוא יצא לצרפת, מתארת שם אצל השחקנית הצרפתית פסקל אורדה, שהופיעה אף היא בסרט. הוא עורך עתה נסיונות לחדור ליולם הקולנוע הצרפתי. . . משתתפת אחרת של סרט זה, גילה אלמגור, התנסתה לאחרונה בחזיות מעטירות בעת הסרטת הסרט הישראלי חבורה שכזאת ביבויב פלמחים. באחד מלילות ההסרטה התקרב עקרב צהוב אל רגליה, שהיו נעולות בסנדלים. בעלה, אילי גורליצקי, המר פיע אף הוא בסרט זה, הבחין בעקרב ש עמד לטפס על רגליה החשופות. הוא עשה הערכת-מצב קצרה ולחש בשקט על אונה: "גילה, תזווי! עקרב צהוב!" באותו לילה התבוננה כבר גילה בקרקע במקום במצימה. חחיה אחרת נפלה בחלקה, כאשר היה עליה לקפוץ מקיר בגובה של ארבעה מטר, בסצנה שתארה את אימוני בנות הפלמ"ח. הנזליות שהשתתפו בסצנה זו היו אמנם מנות; אך גילה, שלא עברה כל מאורע צבאי מימיה, חששה לקפוץ. רק כשהמאמי, זאב הצללה, ביקש ממנה לעשות לו טובה פרטית ולקפוץ, עצמה גילה את עיניה, קראה "שמע ישראל!" וקפצה. . . אל השורה הארוכה של מועדוני הלילה התי דשים שנפתחו לאחרונה, יצטרף בקרוב מועדון חדש שיתפתח בשטח תערוכת יריד המזרח בצפון תל-אביב. המועדון, ששמו יהיה קל וחומר, הוא בעולות של האמרגן אברהם בוגאטיר ותופיע בו השלישיה יוסיחיוקינה. . . מועדון לילה אחר, עומאר כיאט, כמעט ונסגר, היה זה כאשר נהגתה המועדון זהבה ברלינסקי עמדה לטבוע בשבת האחרונה בחוף-ליד מלון אכזיה. במאמצים מרובים הצליחו המצילים של החוף למשוטה ולהצילה. . . האמרגן ג'ורא גורדיק, שהגיע לחופשת מולדת, עשוי להפוך לנציג רשמי של הסטייט-דפ-טמנט האמריקאי לענייני אמנות. משרד החוץ האמריקאי, המקיים מחלוקה מיוחדת לשיגור אמנים אמריקאים לארצות רות כנציגי התרבות האמריקאית, סובל מגרעין נות גדולים במחלקה זו, שהופעותיה (בין השאר בישראל) גרמו להפסדים עצומים. כאשר שמעו האמריקאים על הצלחתו של גודיק בסיבוב ההופעות של סיפור הפרברים (ווסט סייד סיטורי) — הצגה המכניסה גם רחמים — שלחו שליח מיוחד לאירופה שי יחזה במו עיניו בפלא הגדול. בעקבות יד קור זה עומד הסטייט דפארטמנט להציע מספר הצעות לאמרגן הישראלי. בינתיים פיור גודיק את להקת סיפור הפרברים. לק ראת העונה בה הוא עומד להרכיב צחת חדש, לערוך עמו סבוב בארצות סקנדינביה ודרום-אמריקה. . . הזמרת הישראלית קה זראי, שהוזה בפאריז, תופיע בחודש הבא בפעם הראשונה בניו-יורק. בחודש מרס, בשנה הבאה, תגיע ריקה לארץ כדי לככב בגרסה המיסרסט של הקומדיה הי מוסיקלית המחישחחחח.

אנשים

חפצים גנובים וחלום

בכנס צעירי מפלגות הגוש המרובע הוציע יצחק קעמבלי, פעיל העדה התימנית ב-מפלגה הליברלית וסגן ראש מועצת עקיר, להחליף את הכינוי "נערי החצר" שהודבק לצעירי ביגוי ולכנותם בשם: אברכי משי. הסביר קעמבלי: משי זה ראשי-התיבות של השמות הפרטיים משה ריין, שמעון טרם ויוסף אלמגור. . . מנהלת חשכית, רות ריין התלבטה בבעיה כיצד לפרסם את מוצרי חברתה ביחן. הוציע לה אחד מידידיה: מכיון שביחן לא שמעו על מסכית אבל שמעו הרבה על משפט אייכמן, יש לפרסם מודעות שהגלימה שלבש התובע גרעין האיונה הוא מוצר של מסכית נשיא ההסתדרות הציגונית הירי נחום גורדימן, העוסק עתה בכתיבת האוטוביוגרפיה שלו, עומד לגלות בספרו גילוי מרעיש: בשנות השלושים המוקדמות, מיד עם עליית היטלר לשלטון, הוציע לו הדוציה האיטלקי בניטו מוסוליני לסדר פגישה בינו לבין אדולף היטלר. לדבריו של גולדמן, סיוב הוא עצמו או להיפגש עם היטלר. . . בסיום ישיבת הפתיחה של הכנסת החמישית נשארו כל חברי הכנסת והאורחים בבניין, עד אשר יצא וישראש הכנסת קדיש לזו את הבניין ויסקר את מישמר הכבוד. רק אורחת אחת לא יכלה להתאפק ומהרה אף היא החוצה כדי לחזות בטקס: פולה בן-גוריון. . . את הרעיון המבריק ביותר של השבוע הגה סופר למרי חב חנוך ברי-צוב. היה זה אחרי שהממונה על הסרט הישראלי, אשר הירשברג, וזדוע כי ישראל מתכוננת סרט-ענק לתל שלבי שיקף את התנ"ך כולו וכי כבר הוקם צוות ייעוץ בינלאומי לצרכי סרט זה. השבוע הכופר רעיונות נוספים לסרט-ענק ישראליים: סרט-ענק על התלמוד הבבלי והירי שלמי; סרט-ענק על פירוש רש"י; סרט-ענק על זכרונות לבית דוד; סרט-ענק על תולדות הספרות העברית החדשה של לחו-בר; וסרט-קצר על פעולות העידוד לסי-רט הישראלי. . . כאשר ביקר הרמטי כ"ל ב-אלוף צברי-צור במועדון של אילי קה ואביבה רוזה, הצעיר: "יש כאן כל כך הרבה חדרים שאפשר לנהל פה "לוחמה בשטח בנוי". . . אגב, כששמעתי הזמרת האמריקאית המפורסמת מורן פורסטור, המשתתפת בפסטיבאל המוסיקאלי הנערך בארץ, את זימרתו של אילקה, הציעה לו להופיע בקונצרטים מיוחדים. אילקה התבייש לשאול אם היא מתכוונת שיופיע יחד עימה. . . היעוץ המשפטי הגיש לאחרונה כתב-אישום חדש נגד אלוף הבריחות מבתי הכלא בישראל — לחמן פרקש. בגליון 22 פרטי אישום על עבירות שהתביעה טוענת כי פרקש ביצע בעת בריחתו. רוב העבירות: החזקת רכוש גנוב. כתב-האשמה אף מפרש את הרכוש הגנוב: שלושה כובעים מסוגים שונים, מעיל פיי-גימה, סוללות לרדיו טרניוסיטור וכפפה אחת מצבע אפור. גם סמל החלומות הי אבירים של האסיר הבודד נחבא ברשימה